

ב"ה, גליון לט כסלו תשכ"ח

וועד העולמי לזכות את הרבים

כל אחד יקבל על עצמו להחזיר בתשובה לכל הפחות מאה אנשים,
על ידי שיורה לו הדרך האמת ולהוציאו מקליפות הערב רב נזכה להגאולה שלימה בב"א
ירושלים עיה"ק תובב"א

ארגון מיוחד שהוא מדריך ומורה דרך למזכי הרבים להרבות כבוד שמים

ג

בואו וניקה דוגמא באם יזכינו השי"ת לזכות את עם ישראל בשמירת שבת ולהוכיח את העם על שמירת שבת כהלכה

כיון שברא הכל הוא אדון על הכל ואנחנו עבדיו ומחוייבים לעשות רצונו ולעבדו בכל גופינו ונשמותינו וממונינו
כי הכל שלו והזהירה התורה על שמירת השבת י"ב פעמים ואחז"ל כל המשמר את השבת כאלו מקיים כל התורה וכל
המחלל את השבת כאלו כפר בכל התורה כולה והכל מטעם הנ"ל שהוא שורש האמונה:

וכעין זה איתא גם כן במ"ר פרשה בשלח א"ר אלעזר בן אבינא מצינו בתורה ובנביאים ובכתובים ששקולה שבת
כנגד כל המצות.

בתורה מנין שבשעה ששהא משה לומר להם מצות שבת א"ל הקב"ה עד אנה מאנתם לשמור מצותי ותורותי וגו'
מה כתיב אחריו ראו כי ד' נתן לכם השבת ובנביאים מנין שנאמר וימרו בי בית ישראל במדבר בחוקותי לא הלכו מה
כתיב אחריו ואת שבתותי חללו.

בכתובים מנין שנאמר ועל הר סיני ירדת ודברת עמהם מה כתיב אחריו ואת שבת קדשך הודעת לה אמר הקב"ה
לישראל אם תזכו לשמור שבת מעלה אני עליכם כאלו שמרתם כל מצות שבתורה ואם חללתם אותה מעלה אני עליכם
כאלו חללתם כל המצות וכן הוא אומר שומר שבת מחללו ושומר ידו מעשות כל רע וכו' עיי"ש.

וראה את חומר העון שיש באיסור חילול שבת דהלא ידוע שיש כמה חלקי עונשים על העונות יש ענינים
שכשהאדם עובר עליהן הוא רק איסור עשה בלבד, חמור מזה העונות שיש עליהן איסור לאו, חמור מזה העונות שיש
עליהן מיתה בידי שמים, חמור מזה העונות שיש עליהן עונש כרת, חמור מזה אותן שיש עליהן מיתה בידי אדם והוא
מיתה חנק, למעלה מזה אותן שעונשן הוא הרג בסיף, למעלה מזה אותן שמיתתן בשרפה, למעלה מכולם אותן
שמיתתן בסקילה כי היא החמורה שבמיתות, ועל עון חילול שבת במזיד הלא מיתתו הוא בסקילה.

ונוכל לראות עוד את חומר העון שיש באיסור חילול שבת דהלא בכל העונות לבד מאיסור עבודת כוכבים קי"ל דאם הוא מומר חס ושלום לאחד מהם אינו מומר לכל התורה ואילו באיסור שבת קי"ל (בסימן שפ"ה ס"ג) דאם הפקד אצלו איסור שבת ועובר עליו כמה פעמים בפרהסיא הוא מומר לכל התורה ודינו כעובד כוכבים ממש. ואם הוא דר עם ישראל ברשות אחד צריך לשכור ממנו הרשות כמו אם הוא דר עם העו"ג ואם שחט אף שאיש ישראל אחר עומד עליו ורואה ששחט כדין אפ"ה שחיטתו נבלה גמורה מטעם שהוא אינו בר זביחה כלל כדאיתא בפוסקים, וטעם לכל זה הוא דהמחלל את השבת כופר במעשה בראשית [וז"ל הרמב"ם פ"ל מהלכות שבת, השבת ועבודת כוכבים כל אחת משתיהן שקולה כנגד שאר כל מצות התורה והשבת הוא האות שבין הקב"ה ובינינו לעולם, לפיכך כל העובר על שאר המצות הרי הוא בכלל רשעי ישראל אבל המחלל שבת בפרהסיא הרי הוא כעובד עבודת כוכבים, ושניהם כעובדי כוכבים לכל דבריהם וכו' ע"ש]. כמו עובד כוכבים וע"כ גם עונש מחלל שבת הוא בסקילה כעובד כוכבים וכשהוא בלי התראה הוא עכ"פ בכרת. מכל זה יוכל האדם לראות את גודל הענין של שבת - וכן יש עוד כמה מאמרי חז"ל המפליגים מאד בעון חילול שבת.

וגם צריך לדעת הרמ"ח מצות שבתורה שהטיל הש"י על האדם לזכורם ולשמרם הוא נגד הרמ"ח איברים שבאדם וכי היכי דבאברים נמצא אברים שונים יש שאין הנשמה תלויה בהם כמו היד והרגל וכדומה דאף אם יחסרו אף שההפסד הוא רב מאוד מאוד אעפ"כ נקרא רק בשם בעל מום ויש שעל ידי חסרונותיו אינו יכול לחיות על פני תבל כגון שניתו ראשו או שנקרע סגור לבו ששם הוא מקור החיים, כן הוא גם כן בעניני מצות הש"י שעליהן גם כן כתיב אשר יעשה האדם וחי בהם ונאמר כי היא חיך ואורך ימיך ועוד פסוקים הרבה כהנה המורים לנו כי עיקר חיי הנפש לעולם הבא תלוי בקיום התורה יש מצות שאפילו אם פשע האדם ועבר עליהם הוא נקרא לעולם הבא רק בשם בעל מום [וגם זה גנאי גדול הוא לנצח דידוע מה שכתב הרח"ו בשער הקדושה וכן הגר"א במשלי דהחבלה ימצא לנצח בנפשו באותו האבר שפשע בו על רצון הש"י ונמצא דאם לא הניח תפילין אף אם יקיים כל המצות יהיה בעל מום בידו ונמצא כשיקום לעת התחיה כל ישראל יעמדו חיים וקיימים בכל אבריהם והוא יהיה בעל מום ביד השמאלי הזה לנצח דבזכות מצות התורה שאדם מקיים באבריו הם זוכים לחיות לעתיד חיי עולם - כל מצוה שברמ"ח מצות מחיה את האבר שברמ"ח השייך לו - וכמו שאנו אומרים וחי עולם נטע בתוכנו וכיון שעבר בשאט נפש על המצוה ההוא אין לו מי שיחיה את האבר ההוא וכמה יתמרמר אח"כ האדם ההוא על זה שהכל ידעו את גודל המרותו בד' במצות תפילין וכן כה"ג אם יהיה בעל מום בשאר איברים על ידי שארי דברים שקלקל וכמו דאיתא בתרגום קהלת על הפסוק סוף דבר הכל נשמע דהיינו שלבסוף הכל יתפרסם לעיני כל ועל כן את האלקים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם ורצא לומר שהרמ"ח מ"ע ושס"ה לאוין שנשמר האדם בימי חייו יבנה לעתיד כל האדם ונמצא כשיקום ויהיה בעל מום באיזה אבר או שיתקלקל לו איזה גיד מגידיו [המכונים נגד שס"ה לאוין שבתורה] יתבוננו הכל איזה מ"ע או לאו עבר בשאט נפש וכמה קלון וכלימה יסבול עי"ז לנצח] ויש ענינים שהם נגד הראש והלב שהם עיקר חיות נפש הקדושה כמו אמונה בד' ובתורתו וענין שמירת שבת שהוא גם כן יסוד האמונה דאם יחסר לו ענינים ההם כבר נסתלק כל עיקר החיות מנפשו הקדושה וכשהוא חי בעוה"ז הוא חי רק בנפש הבהמית שלו ולא יהיה לו במה להקים בעת התחיה - וזכות שמירת שבת כהלכה מועיל למחול לו על כל עונותיו כמו שכתוב בגמרא כל המשמר שבת כהלכתו אפילו חטא כדור אנוש מוחלין לו שנאמר אשרי אנוש יעשה זאת וכן אדם יחזיק בה שומר שבת מחללו ושומר ידו מעשות כל רע אל תקרי מחללו אלא מחול לו וכו'. ונכון לכל ירא וחרד לדבר ד' לכונן חבורות ללמוד הלכות שבת כדי שלא יכשלו בהם וכדאיתא בילקוט (ר"פ ויקהל) א"ל הקב"ה למשה עשה לך קהלות גדולות ודרוש לפניהם רבבים הלכות שבת וידוע ששמירת שבת כתיקונה הוא קירוב לגאולה כמו שאחז"ל אלמלא שמרו ישראל שתי שבתות מיד היו נגאלין שנאמר וכו', עכ"ל.

(המשך אי"ה בגליון הבא)